

I

- ι!** επιφ. για θαυμασμό, λύπη, θρίαμβο, *ι! του βόδ(ι) τουν τρανό του λάκου δεν ξέρ(ει), ι! κι συ να σι κόψ(ει), φτος δεν ξέρ(ει) τι τουν γένιτι*, [αρχ. ιή! επιφ. χαράς, θλίψης].
- ια**· 1. {ια}, να, αλλ. το για 2, *ια δω του βρήκα του ντιρπί*, [αρχ. εἶα].
 2. {ια}, για, αλλ. το για 5, *ια πε μι τι είνι φτα που ακούου*;
 3. {ια}, διαζευκτικό ή, αλλ. το για 4, *ιά του ένα ιά του άλλου* = ή το ένα ή το άλλο, δεσ και εισ. 4.7.7, [τουρ. ya].
- ια!** επιφ. για θαυμασμό, [ι!].
- ια**· {-ιά}, -η, κατ. θηλ., π.χ. *χαζιά, παλαβιά*.
-ιάβους· κατ. επ., π.χ. *τσίρλιαβους*, [δεσ -άβους].
-ιάγκα, -ιάγκαρους· κατ. μεγεθ., π.χ. *παπαδιάγκαρους*, δεσ *παπάς, -άγκα, -ίγκους*.
-ιάζου· -ιάζω, κατ. ρ., π.χ. *παρασταλιάζου, κουμπιάζου*.
-ιάκους, -ιάκα· {-ιά-}, κατ. μεγεθ., π.χ. *γαδαριάκους, μυριάκα, μπαριάκα*.
-ιάρ(η)ς/-ιάρς, -ιάρου, -ιάρκου· κατ. επ., δεσ -άρ(η)ς, -άρς.
-ιας· {-ιας}, κατ. για τον προσδιορισμό κάποιας μυρωδιάς, πληθ. -ιες, *ανθρουπιάς μυρίζ(ει)*.
-ιάτκους, -κ(η), -κου· {-ιά-}, -άτικός, π.χ. *ανοιζιάτκους*.
ιβουδιάζου· ρ., *ιβουδιάζα, ιβουδιάσα*, ευωδιάζω, [δεσ *βουδιάζου*].
ιβρουπαϊκά, τα· τα φορέματα που αντικατέστησαν τις παραδοσιακές στολές των γυναικών, αλλ. τα *ταγκά*, [αρχ. Εὐρώπη > ευρωπαϊκός].
ίγγλα, η· ιμάντας που περνά κάτω από την κοιλιά του υποζυγίου και σφίγγει το σάμαρι, [λατ. *singula*(=ζώνη) > κουτσ. *ίγγλα/σλ. igla*].
-ιγκάς/-ίγκους, -ίγκα, -ίγκ(ι)· κατ. μεγεθ., π.χ. *σπουρτιγκάς, μουχαμπιτίγκους, τσιουτσιουλίγκα, τουρλίγκ(ι)*, δεσ -άγκα, -ιάγκα.
-ίγκας· ό,τι η κατ. -ίγκους, δεσ *σιαπατίγκας*.
-ιδ(ι)· κατ. υποκ., π.χ. *μπαμπαλίδ(ι)*.
ιδιάζουμι· ρ., *ιδιάζουμαν, ιδιάσκα*, διάζομαι, ετοιμάζω το στημόνι για τον αργαλειό, δεσ *ιδίασμα*, [αρχ. *διάζομαι*].
ιδίασμα, το· η ενέργεια του *ιδιάζουμι*· Κάρφωναν σε μια αλάνα σιδερόβεργες και περνούσαν σ' αυτές τα μασούρια με το νήμα. Στη συνέχεια κάρφωναν μικρούς πασσάλους σε διάταξη τεθλασμένης γραμμής της οποίας το μήκος ήταν όσο το στημόνι που ήθελαν. Έπαιρναν ύστερα τις άκρες από όλα τα μασούρια και τις άπλωναν επανειλημμένα κατά μήκος της τεθλασμένης γραμμής, μέχρι που εξασφάλιζαν όσες κλωστές ήθελαν. Όταν τελείωνε το άπλωμα, μάζευαν τις κλωστές σε *πλιξούδα* και την έβαζαν πάνω στην *ξυλογαδούρα*, ένα κατάλληλο ξύλο που ήταν φορτωμένο με πέτρες. Περνούσαν τις άκρες του στημονιού στο αντί, και το γύριζαν, οπότε το στημόνι τυλιγόταν τεντωμένο. Οι γυναίκες φρόντιζαν με το *σταύρομα* να έχουν οι κλωστές κατάλληλη διάταξη, να είναι δηλαδή με κάποια

- σειρά, ώστε να περνούν εύκολα από τα *μιτάρια* και το *χτένι*.
- ιδιάστρα**, η· η γυναίκα που *ιδιάζονταν του σ(η)μόν(ι)*, [*ιδιάζουμι*].
- ιδρουκουπό**· ρ., -πούσα, -πασα, -πήθκα, ιδρώνω πολύ, *ιδρουκουπήθκα πα στου μισημέρ(ι)*, [*ιδρους + -κουπό*].
- ιδρους**, ο· ιδρώτας, [αρχ. *ιδρώς*].
- ιδρουτήρια**, τα· μικρά σπυράκια στο δέρμα, που γίνονται από τη ζέστη, [*ιδρους*].
- ιδρουτίλα**, η· η μυρωδιά του ιδρώτα, [*ιδρους*].
- ιδυό**· δυο, μόνο σε ορισμένες φρ. μετά το άρθρο *τ'ς*, για λόγους ευφωνίας, *κια τ'ς ιδυό θα τ'ς δώσου, μι τ'ς ιδυό τουν πέτ(υ)χα*, δεσ και πρμ. φρ. 95, [δύο].
- ιες**· {-ιές}, πληθ. της κατ. -ιας, *κλανιές μυρίζ(ει)*.
- ίζμπα**, η· σπηλιά, μεγάλη τρύπα στο έδαφος, [τουρ. *izbe*(=τρώγλη), σλ. *izba*].
- ιθίματα**, τα· έθιμα, [αρχ. *ἔθω*(=συνηθίζω) > *ἔθιμον*].
- ίθκους, -ίθκ(η)/-ίθκια, -ίθκου**· -ίδικος, -ίδικη, -ίδικο, κατ. που δηλώνει προέλ. π.χ. *σουλιίθκους, -ίθκ(η), -ίθκου*.
- ικανάου**· ρ., παρ. *ικανούσα*, είμαι ικανός να κάνω κάτι, και *ακανάου, φτος δεν ικανάει/ακανάει να κάν(ει) τίπουτα*, δεσ και *ακανής*, [αρχ. *ίκανός* > μσν. *ικανώω*].
- ίκας, -ίκα**· κατ. ουσ., π.χ. *πουνηρίκας, μπαζντραβίκα*.
- ικιντιντέ**· κατά το απομεσήμερο, δεσ Ν.Π.γ' τρ. 150.0, **[τουρ. *ikindi* (= απομεσήμερο) + -de].
- ικκλήσουδά**, η· παιχ. για πολύ μικρά παιδιά, με το δείξιμο των στοιχείων του προσώπου και κατάληξη το ελαφρό τράβηγμα της μύτης του παιδιού, [αρχ. *ἐκκλησία*].
- ικλικτό**, το· εκλεκτό, χαρακτηρισμός φαγητού χωρίς ζωμό, *ούλου ικλικτά φαϊά μάς κάν(ει) μάνα μ'*, [αρχ. *ἐκλεκτός*].
- ικμάς**, ο· καταβολάδα, κληματόβεργα φυτεμένη στο έδαφος χωρίς να κοπεί από το μητρικό φυτό, αλλ. η *ικμάδα*, πληθ. *οι ικμάδισ*· στον πληθ. περιέχει και τη σημ. της δύναμης, *να βγάλουμι τα σκλια για ικμάδισ* = να βγάλουμε τα κυνηγόσκυλα την άνοιξη για εκπαίδευση, στην κυριολεξία σημ. να βγάλουμε τα σκυλιά για να ανακτήσουν τις χαμένες δυνάμεις από την αδράνεια του χειμώνα, [αρχ. *ικμάς*].
- ίκους**· -ίκος, κατ. υποκ., π.χ. *φουκαρατζίκους*.
- ίλα**· κατ. που δηλώνει είδος μυρουδιάς ή χρώματος π.χ. *προυβατίλα, μαυρίλα*.
- ιλιάμ(ι)**, το· δικαστική απόφαση, χρησ. για την αναφορά στο θάνατο, *του ιλιάμι τ' μέχρι δω ήταν = μέχρι τώρα ήταν να ζήσει*, [τουρ. *ilam*].
- ιλιάτσ(ι)**, το· φάρμακο, δεσ πρμ. 85, [τουρ. *ilas*].
- ίλιγγους**, ο· κορυφή του κεφαλιού, *φουρούσις κι στουν ίλιγγου ...*, δημ. τραγ. 15. δ', [αρχ. *ἴλιγξ*, γεν. *ἴλιγγος*(= συστροφή), τα μαλλιά στην κορυφή συστρέφονται].
- ίλληνικό**, το· ελληνικό, ελληνικό κράτος, χρησ. ως ουσ., *όταν γίνκι του ίλληνικό γύρσαμι* = όταν επικράτησε το Ελληνικό κράτος γυρίσαμε, [αρχ. *ἑλληνικός*].
- ίλληνικούρις**, οι· ελληνικούρες, λέξεις της κοινής ελληνικής γλώσσας με προφορά όχι τερπνιώτικη ή νιγριτινή, *πήγι στ' Σαλουνίκ(η) κι μας ήρτι μι τ'ς ίλληνικούρις*, [αρχ. *ἑλληνικός*].
- ιμάμ μπαϊλντί**, το· είδος λαδερού φαγητού, με μελιτζάνες, σκόρδο, ντομάτα, κρεμμύδι και άφθονο λάδι· *όταν ου ιμάμς άκουσι πόσου λάδ(ι) έβανι γναίκα τ' στου φαϊ μπαϊλτσι κι γι' αυτό του είπαν ιμάμ μπαϊλντί*, [τουρ. *imam + bayıldı*].

- ινα**· κατ. προσων. γυναικών, από τα παροξύτονα ον., προσων. ή επών. των ανδρών τους, π.χ. Γκόλας > *Γκόλινα*, Νούλης > *Νούλινα*, Ράγκους > *Ράγκινα*, Ζάχος > *Ζάχινα*.
- ινα**· μεγεθ. κατ., π.χ. *κουρίτσι* > *κουρτσίνα*.
- ινδιαφέρομυ**· ρ., *ινδιαφέρομυαν*. *ινδιαφέρκα/ινδιαφέρθκα*, ενδιαφέρομαι, [αρχ. έν + διαφέρω].
- ινριγιούμι**· ρ., *ινριγιούμαν*, *ινριγήθκα*, αποπατώ, [αρχ. ένεργω].
- ιννιακόσνοι**, οι· εννιακόσιοι, [αρχ. ένακόσιοι].
- ιννιάπιτρου**, το· το παιχν. *τσιβους* στη Νιγρ., [αρχ. έννέα + αρχ. πέτρα].
- ιννιάρα**, η· παιχν. το οποίο παιζόταν από δυο παίκτες, οι οποίοι κινούσαν από 9 πιονια, *πιτρούδισ* ή *κιραμδούδια*, πάνω σε ένα σχεδιάσμα με τρία επάλληλα τετράγωνα που είχαν και τις μεσοκάθετες στις πλευρές τους· στόχος του ήταν να κερδίζουν οι παίκτες τα πιόνια του αντιπάλου κάνοντας *τριάρις*· ήταν η αρχ. έννεάδα, δεξ και π., [αρχ. έννέα].
- ινόσουν**· ενόσω, κατά τη διάρκεια, [αρχ. φρ. έν ὄσω].
- ινταρέξ**, ο· η επάρκεια, το κουμάντο, αλλ. το *ινταρέ*, *βρήκαμι καρύδια κι γίνκι του ινταρέ μας*, [τουρ. idare].
- ιντζέλ(ι)**, το· κατέβασμα, χρησ. για την αναφορά στο θάνατο, *του ιντζέλι τ' έφτασι* = μέχρι δω ήταν να ζήσει, [τουρ. intzal].
- ιντόπιους**, **-πια**, **-πιου**· {-πχιους}, εντόπιος, ντόπιος, *ιντόπια σταφύλια* = τοπική ποικιλία σταφυλιών, κόκκινα κρασοστάφυλα με άφθονο χυμό, [αρχ. έντόπιος].
- ιντοποιώ**· ρ., γνωστό μόνο σ' αυτόν τον τύπο από το μήνυμα του κήρυκα, *ιντοποιώ σε όλους τους κυρίους...*, ειδοποιώ, [*ειδουποιάου*].
- ιξ**· η πρόθεση εκ/εξ ή το αριθμητικό έξι, ως πρώτο συνθ., π.χ. *ιξαγριώνου*, 'ιξαπλάσιου', [αρχ. έκ, έξ, έξι].
- ιξακόσνοι**, **-σις**, **-σια**· εξακόσιοι, [αρχ. έξακόσιοι].
- ιξάρα**, η· παιχνίδι μικρών παιδιών με πιόνια από *πιτρούδισ* κι *κιραμδούδια*, πάνω σε σχεδιάσμα που είχε δυο στήλες με έξι ορθογώνια στην κάθε μία, (Νιγρ.), [αρχ. έξι > έξι].
- ιξέτασ(η)**, η· διατύπωση αδιάκριτων ερωτήσεων, η ενέργεια του *ζιτάζου*.
- ιξηγάου**, **-ώ**· ρ., *ιξηγούσα*, *ιξηγήσα*, *ιξηγήθκα*, εξηγώ, αλλ. *ξηγάου*, [αρχ. έξηγοῦμαι > μσν. έξηγῶ].
- ιξιλιγμέν(η)**, η· χαρακτηρισμός για τις μοντέρνες γυναίκες, που δεν ακολουθούσαν τις τοπικές συνήθειες στο ντύσιμο ή σε άλλες συμπεριφορές, και ειρων. γι' αυτές που ανέπτυσσαν ελεύθερα ερωτικές σχέσεις, [αρχ. έξελίσσω].
- ιξιρό**· ρ., *ιξιρούσα*, *ιξαίρισα*, *ιξιρέθκα*, εξαιρώ, *μένα θα μ' ιξιραίσει*, [αρχ. έξαιρω].
- ιξιτάσεις**, οι· η σχολική γιορτή με ποιήματα, διαλόγους και τραγούδια, που γινόταν στο σχολείο στο τέλος της σχολικής χρονιάς, [αρχ. έξετάσις].
- ιξόν**· εξόν, εκτός εάν, *θα πάου*, *ιξόν κι μι διει*, [αρχ. έξόν].
- ιξου**· εξω-, ως πρώτο συνθ., π.χ. *ιξουχώραφου*, δεξ και *ιξώ-*, [αρχ. έξω].
- ιξουρία**, η· εξορία, η θέση των νομισμάτων έξω από τις διπλανές γραμμές στο *μπαζίσ(ι)*, παιχν. της Νιγρ. παρόμοιο με το *μπαζίσ(ι)*, [αρχ. έξορία, επειδή τα κέρματα έξω από τα όρια της γραμμής δε συμμετείχαν στο παιχνίδι].
- ιξουτιρικό**, το· το ελαστικό του ποδήλατου, εκτός από τη σαμπρέλα· το δερμάτινο

- περίβλημα της μπάλας, [αρχ. έξωτεροικός].
ιξουφλάου· ρ., *ιξουφλούσα, ιξόφλησα, -φλήθκα*, εξοφλώ, αλλ. *ζουφλάου*, πρ. *ιξόφλα*, [ιξ- + αρχ. ὀφλῶ (=οφείλω)].
ιξουχώραφα, το· δεσ *ζουχώραφα*.
ιξπέρ, ο· εξπέρ, ειδικός στην αξιολόγηση της παραγωγής του καπνού, [λατ. *expertus* > γαλλ. *expert*].
ιξώ· εξώ-, ως πρώτο συνθ., π.χ. *ιξόφλου*, δεσ και *ιξου-*, [αρχ. ἔξω].
ιξώφλου, το· εξώφυλλο, πληθ. *ιξώφλα*, [ιξώ- + -φλου].
ιου! {ιου}, επιφώνημα για αποδοκιμασία, φωνή για διώξιμο σκύλου, δεσ *ου!* 2, *γιου!*, [αρχ. *ιού!*].
ιέρσ(ι)· επίρρ., πέρυσι, [αρχ. πέρυσι > μσν. πέρσι].
ιπι-· επι-, ως πρώτο συνθ., π.χ. *ιπιδίκασ(η)*, [αρχ. ἐπί].
ιπιδίκασ(η), η· επιδίκαση, διαδικασία μέσα από δικαστήρια, με την οποία οι αγρότες έκαναν δικά τους τα κρατικά κτήματα μετά την απελευθέρωση, [αρχ. ἐπιδικάζω].
ιπιμένου· ρ., *ιπέμινα/ιπέμισκα, ιπέμεινα*, επιμένω, *όλου του προύι ιπέμινα/ιπέμισκα να τον φέρου βόλτα· ιπέμινα μα δε γίνκι τίπουτα*, [αρχ. ἐπιμένω].
ιπιμήσκου· ρ., *ιπέμισκα, ιπέμινα*, επιμένω, *ιπέμισκα σ'ν ιδέα μ'*, [αρχ. ἐπὶ + μνήσκου].
ιπρσ(ι)νός, -νιά, -νό· περσινός, [ιπέρσ(ι)].
ιπιταυτού· επίρρ., επίτηδες, [αρχ. ἐπὶ + αρχ. ταυτόν(=το ίδιο ακριβώς)].
ιπίτροπους, ο· επίτροπος της εκκλησίας, πληθ. οι *ιπίτροπ(οι)/ιπιτρόπ(οι)/ιπιτροπάδ(ι)ς*, [αρχ. ἐπίτροπος].
ιπρόπρσ(ι)· επίρρ., πρόπερσι, [αρχ. προπέρσι].
ιπρου-· η πρόθ. προ ως πρώτο συνθ., π.χ. *ιπρουχτές*, [αρχ. προθ. πρό].
ιπρουχτέ, ιπρουχτές· επίρρ., προχθές, *απού ιπρουχτέ μας ήρτι*, [μτγν. προχθές, **με επίδρ. του *ιχτέ*].
ιράντιο, το· είδος μεταξωτού υφάματος, δεσ *καταμέταζου*.
ιργάτδ(ι), οι· εργάτες, *μι ιργάτδ(ι)ς μάζιναμι τα καπνά*, [αρχ. ἐργάτης].
ιργέντς, ο· εργένης, [τουρ. *ergen*].
ιργου-· εργο-, ως πρώτο συνθ., π.χ. *''ιργουλάβους''*.
ιρμπάπ(η)ς, ο· μάστορας, αυτός που ξέρει καλά τη δουλειά του, [τουρ. *erbar* (=εμπειρογνώμων)].
ιρμπαπλίκ(ι), το· μαστοριά, [ιρμπάπ(η)ς + -λίκ(ι)].
ίσια· {ίσχια}, επίρρ., ίσια, [ίσιους].
ισιάδ(ι), το· {-σιά-/{-σχιά-}, ισιάδι, ισάδα, ίσιωμα, αλλ. *ισχιάδι*, [ίσιους].
ισιάζου· {-σχιά-/{-σιά-}, ρ., *ίσιαζα, ίσιαζα, ισιάχκα/ισιάχτκα/ισιάθκα*, ισιάζω, *ισιάθκι μέση μ'*, [αρχ. ἰσάζω].
ίσιους, ίσια, ίσιου· {ίσιους}, ίσιος, [αρχ. ἴσος > μτγν. ἴσιος].
-ίσιους, -σια, -σιου· {-σιους}, κατ. που δηλώνει προέλ., π.χ. *κρανίσιους*.
-ισκα· κατ. παρ. των ρ. σε *-αίνου*, π.χ. *πιριλαβαίνου* > *πιριλαβίνισκα*.
ισκιάδ(ι), το· σκιερός τόπος, [ίσκιους].
ίσκιουμα, το· φάντασμα, στοιχειό, [ίσκιους].
ίσκιους, ο· ίσκιος, σκιά, [αρχ. σκιά > μσν. ἥσκιος].

- ισκιώνου**· ρ., *ίσκιουνα, ίσκιουσα, ισκιώθκα, σκιάζω, [ίσκιους]*.
- ίσκνα**, η· *ίσκα, εύφλεκτος μήκυτας για το άναμμα του τσιγάρου ή για το κάπνισμα των μελισσών στο τρύγημά τους, επειδή η *ίσκνα* δεν έχει χυμούς, η λ. λέγεται μτφ. για το αδύνατο, το άσαρκο άτομο, [λατ. *esca*]*.
- ισνάφι(ι)**, το· *συνάφι, συντεχνία, συνάδερφος, είμισι ισνάφια, [αρχ. συναφής > μτγν. συνάφεια > τουρ. *esnaf*]*.
- ισπιρνός**, ο· *εσπερινός, χίρσι ισπιρνός, [αρχ. έσπερινός]*.
- ιστ!** φωνή για το διώξιμο κατσικιών, *ιστ 'πού κει ρα παλιουκάσκου, αλλ. ουστ.*
- ισταύρουσα**· τύπος του ρ. *σταυρώνου, κανέναν δεν ισταύρουσα πιζόν κι καβαλάρη, (Ν.Π.γ' τρ. 102.2), [σταυρώνου]*.
- ιστιάχ(ι)**, το· *μεράκι, ευχαρίστηση, [τουρ. *istah*]*.
- ιστίφ(ι)**, το· *προσωρινό μικρό δέμα καπνού, που γινόταν μέχρι να δεθεί το τελικό δέμα, [αρχ. στοιβή > τουρ. *istif*(=στοίβα)]*.
- ιστιφιάζου**· ρ., *ιστίφιαζα, ιστίφιασα, κάνω ιστίφ(ι)· για να ιστιφιάζουν τα καπνά να λάμπουν τα ιστίφια, δεσ σημ. στο Ν.Π.γ' τρ. 560.0, [ιστίφ(ι)]*.
- ίσχια**· δεσ *ίσια*· δεσ ανάλογα για *ισχιάδ(ι), ισχιάζου, ίσχιους*.
- ίτικους, -ίτκ(η)/-ίτκια, -ίτκου**· *-ίτικός, -ίτικη, -ίτικο, π.χ. γαδρίτκου, γρίτκου.*
- ιτρείς**· *τρεις, κια τ'ς ιτρείς τ'ς θέλου, 'τ'ς ιτρείς πέτρα, δεσ ανάλογο ιδυό.*
- ίτσα**· *κατ. υποκ., π.χ. μάνα > μανίτσα.*
- ίτσ(ι)**· *τίποτα, ίτσ(ι) μι τίπουτα, ίτσ(ι) μ' ίτσ(ι) = απολύτως τίποτε, [τουρ. *hiç*]*.
- ίτσ(ι)**· *υποκ. κατ. π.χ. αδραχτίτσ(ι), αρχινίτσ(ι), λιμουνίτσ(ι), μπιτίτσ(ι).*
- ιφθυμώ**· ρ., *ιφθυμούσα, ιφθύμισα/-θύμσα, ευθυμώ, δεσ πρμ. φρ. 83, [αρχ. εύθυμέω]*.
- ιφκή**, η· *ευχή, τ'ν ιφκή μ' να έχ(ει)ς, αλλ. ιφχή.*
- ιφκιούμι**· ρ., *ιφκιούμαν, ιφκήθκα, εύχομαι, αλλ. ιφχιούμι.*
- ιφκουλία**, η· *ευκολία, οικονομική ανεση, αυτός έχ(ει) τ'ν ιφκουλία τ', [αρχ. εύκολος > μτγν. εύκολία]*.
- ιφκουλύνου**· ρ., *ιφκουλύνισκα, ιφκόλυνα, ιφκουλύνθκα, ευκολύνω, δανείζω χρήματα, [αρχ. εύκολος]*.
- ιφραίνουμι**· ρ., *ιφραίνουμαν, ιφράνθκα, ευφραίνομαι, αλλ. φραίνουμι, [αρχ. εύφραίνω]*.
- ιφτά**· *επτά, [αρχ. έπτά]*.
- ιφτακόσνοι**, οι· *επτακόσιοι, [αρχ. έπτακόσιοι]*.
- ιφχαριστιούμι**· {-τχιού-}, ρ., *ιφχαριστιούμαν, -τήθκα, ευχαριστιέμαι, [αρχ. εύχάριστος > μτγν. εύχαριστώ]*.
- ιφχή**, η· *ευχή, αλλ. ιφκή, [αρχ. εύχή]*.
- ιφχιούμι**· ρ., *δεσ ιφκιούμι, [αρχ. εύχομαι]*.
- ιχι!** *επιφ. θαυμ., σαν το παρατεταμένο *ί!**
- ιχτέ, ιχτές**· *χθες, εχθές, απ' τα ιχτές δεν τουν είδα, [αρχ. χθές]*.
- ιχτισ(ι)νός, -νιά, -νό**· *χθесινός, [ιχτές]*.
- ιψές, ιψέ**· *εψέ, εψές, ψες, αλλ. ψε, [αρχ. όψέ]*.
- ιπισινός, -νιά, -νό**· *ψесινός, [ιψές]*.
- ιώτς, -ιώτσα**· *δεσ -ώτς, -ώτσα.*